

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 18. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm1495/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men at! det løsned i min dog ei,
 Paa mig storer Mulmet sin Garme!
 Kan Lyset ei finde Tilbagevei?
 Vil Gud sig ei meer fordarne?

En Dik er Landet med Herrens Grav,
 Mens Druerne modnes i Driken,
 Kong David slaaer Harpen hindres Hav,
 Hos mig tuder Ulsen og Tyrken!

Fortvivl dog ikke, Jerusalem!
 Dig saared den ypperste Løge,
 Har Jorderigs Frelser mig kaldt sit Hjem,
 Da vil Han mig og vederføge!

Besøg da atter, o Herre min!
 Dit Fødeland, sem Du har lovet,
 Og drif med dit Folge den klare Binn,
 Hvor Glæden og Du har sovet!

Kind op, min Stjerne! af Gravens Skib,
 Som Herren opstod i min Hæde!
 Istemmer, Guds Engle, en Sang saa sød,
 At briste maac alle Grave!

Moses.

Jeg havde min Bugge ved Nifens Bredd,
 I et Haar hængde Døden og Livet,
 Jeg visste det ikke, men dog jeg græd,
 For jeg frøs under Klagen og Sivet!

Min Bugge blev flyttet til Kongens Gaard,
 Der jeg smilde ad Døden og Livet,
 Jeg drømte mig salig i Ungdoms-Nar,
 Dog var Lykken som Klagen og Sivet!

Det strev med min Kiep jeg i Driens Sand,
 Da graahardet jeg saae mig tilbage,
 Og vogtede Haar i et fremmed Land,
 Efter Ungdommens kronede Dage.

Min Kiep blev dog bedre end Kongesaand,
 Der Kong Pharao maatte vel saande:
 Han dukked for Hyrden med Kiep i Haand,
 Som en Steen i de magtige Waande.

Hvor Hjorden jeg vogtede, mens Haar blev graat,
 Som en Konge mit Folk jeg gav Love,
 De aldrig fan glemmes, mens Hav er blaat
 Og mens Fuglene flunge i Stove!

Jeg kom ikke ind i det saure Land,
 Maatte lade med Synet mig nøse,
 Men sauk mine Been i Driens Sand,
 Som Syvstjernen dog tindred mit Dte!

Chævernes Leder til Jordans Flob,
 Niemem Havets de brusende Volger,
 Den Kamppe, som bedst under Selen stod,
 Det er Navnet, som evig mig følger!

